

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA
prednesené 26. júna 2019¹

Vec C-255/18

**State Street Bank International GmbH
proti
Banca d'Italia,
za účasti:
Banco delle Tre Venezie SpA**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Regionálny správny súd pre Lazio, Taliansko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2014/59/EÚ – Ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií – Zmena štatútu – Zlúčenie subjektu s materskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte – Delegované nariadenie (EÚ) 2015/63 – Mechanizmy financovania riešenia krízových situácií – Pravidelné príspevky – Mimoriadne príspevky – Výber príspevkov v roku 2015 – Prechodné ustanovenia – Uplatnenie delegovaného nariadenia 2015/63 napriek neprebratiu smernice 2014/59“

1. Úverové inštitúcie sú povinné prispievať na financovanie vnútroštátnych mechanizmov vytvorených vo všetkých členských štátoch na úhradu nákladov na ozdravenie a riešenie krízových situácií vo finančnom sektore. Tiež musia prispievať do Jednotného fondu na riešenie krízových situácií (ďalej len „SRF“), ktorý je obdobným mechanizmom na úrovni Únie.
2. Smernica 2014/59/EÚ² upravila tieto povinné príspevky, ktoré predstavujú kľúčový prvok fungovania vnútroštátnych systémov na ozdravenie a riešenie krízových situácií finančných inštitúcií, ako aj Jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií (ďalej len „SRM“), pričom rozlišuje pravidelné príspevky *ex ante* a mimoriadne príspevky *ex post*.
3. Prejednávaný návrh na začatie prejudiciálneho konania poskytuje Súdnemu dvoru možnosť po prvý raz sa vyjadriť k predpisom uplatniteľným na výber príspevkov jednej aj druhej kategórie. Odpoveď Súdneho dvora navyše umožní vyriešiť problémy, ktoré vyvolávajú príspevky za rok 2015 v Taliansku z dôvodu oneskoreného prebratia smernice 2014/59 a nadobudnutia účinnosti delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63³.

1 Jazyk prednesu: španielčina.

2 Smernica Európskeho parlamentu a Rady z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 2014, s. 190).

3 Delegované nariadenie Komisie z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií (Ú. v. EÚ L 11, 2015, s. 44).

I. Právny rámec

A. Právo Únie

1. Smernica 2014/59

4. V zmysle článku 100:

„1. Členské štáty zriadia jeden alebo viaceré mechanizmy financovania s cieľom zabezpečiť, aby orgán pre riešenie krízových situácií účinne uplatňoval nástroje na riešenie krízových situácií a príslušné právomoci.

...

3. Členské štáty zabezpečia, aby mechanizmy financovania mali k dispozícii primerané finančné zdroje.

4. Na účely odseku 3 by mechanizmy financovania mali zahŕňať najmä právomoc:

- a) zvýšiť príspevky *ex ante* uvedené v článku 103 s cieľom dosiahnuť cieľovú úroveň bližšie určenú v článku 102;
- b) zvýšiť mimoriadne príspevky *ex post* uvedené v článku 104, ak príspevky uvedené v písmene a) sú nedostatočné, a
- c) právomoc uzavrieť zmluvy o pôžičkách a iných formách podpory podľa článku 105.

5. Okrem prípadu, keď je to umožnené podľa odseku 6, každý členský štát zriadi svoje vnútroštátne mechanizmy financovania na účely stanovené v článku 101 ods. 1 prostredníctvom fondu, ktorého použitie môže byť aktivované orgánom pre riešenie krízových situácií príslušného členského štátu.

...“

5. Podľa článku 102:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby do 31. decembra 2024 dostupné finančné prostriedky v ich mechanizmoch financovania dosiahli prinajmenšom 1 % sumy krytých vkladov všetkých inštitúcií povolených na ich území. ...

2. Počas úvodného obdobia uvedeného v odseku 1 sa príspevky do mechanizmov financovania získané podľa článku 103 časovo rozložia čo najrovnomernejšie, až kým sa nedosiahne cieľová úroveň, ale pri pravidelnom zohľadnení fázy obchodného cyklu a možného vplyvu procyklických príspevkov na finančnú pozíciu prispievajúcich inštitúcií.

...“

6. Článok 103 („Príspevky *ex ante*“) stanovuje:

„1. Členské štáty s cieľom dosiahnuť cieľovú úroveň bližšie určenú v článku 102 zabezpečia, aby sa príspevky od inštitúcií povolených na ich území vrátane pobočiek z Únie získavali prinajmenšom raz za rok.

2. Príspevok každej inštitúcie zodpovedá pomeru jej záväzkov (s výnimkou vlastných zdrojov) znížených o hodnotu krytých vkladov s celkovým záväzkom (s výnimkou vlastných zdrojov) znížených o hodnotu krytých vkladov všetkých inštitúcií povolených na území daného členského štátu.

Tieto príspevky sa upravujú primerane k rizikovému profilu inštitúcií v súlade s kritériami prijatými podľa odseku 7.

...“

7. V článku 104 („Mimoriadne príspevky *ex post*“) ods. 1 sa uvádza:

„Ak dostupné finančné prostriedky nestačia na pokrytie strát, nákladov a iných výdavkov, ktoré vznikli použitím mechanizmov financovania, členské štáty zabezpečia, aby sa od inštitúcií povolených [na] ich území získali mimoriadne príspevky *ex post*, ktoré pokryjú ďalšie potrebné sumy. Tieto mimoriadne príspevky *ex post* sa rozdelia medzi inštitúcie v súlade s pravidlami stanovenými v článku 103 ods. 2.

Mimoriadne príspevky *ex post* neprevyšujú trojnásobok ročnej sumy príspevkov určených v súlade s článkom 103.“

2. Delegované nariadenie 2015/63

8. Článok 4 („Určovanie ročných príspevkov“) znie:

„1. Orgány pre riešenie krízových situácií určujú ročné príspevky, ktoré má uhrádzať každá inštitúcia, pomerne k jej rizikovému profilu na základe informácií, ktoré poskytla inštitúcia, v súlade s článkom 14 a pomocou metodiky stanovenej v tomto oddiele.

2. Orgán pre riešenie krízových situácií určuje ročný príspevok uvedený v odseku 1 na základe ročnej cieľovej úrovne mechanizmu financovania riešenia krízových situácií, a to zohľadnením cieľovej úrovne, ktorá sa má dosiahnuť do 31. decembra 2024 v súlade s odsekom 1 článku 102 smernice 2014/59/EÚ, a na základe priemernej výšky krytých vkladov v predchádzajúcom roku, vypočítavanej každý štvrtrok, všetkých inštitúcií povolených na jeho území.“

9. Článok 12 („Nové inštitúcie pod dohľadom alebo zmena štatútu“) stanovuje:

„1. Ak je inštitúcia inštitúciou, nad ktorou sa novo vykonáva dohľad len počas určitej časti príspevkového obdobia, čiastočný príspevok sa určuje uplatnením metodiky stanovenej v oddiele 3 na hodnotu jej ročného príspevku vypočítaného za nasledujúce príspevkové obdobie odkazom na počet plných mesiacov príspevkového obdobia, počas ktorých sa nad inštitúciou vykonáva dohľad.

2. Zmena štatútu inštitúcie (vrátane malých inštitúcií) počas príspevkového obdobia nemá vplyv na ročný príspevok, ktorý sa má v danom roku uhradiť.“

10. V článku 13 ods. 1 sa uvádza:

„Orgán pre riešenie krízových situácií informuje každú inštitúciu uvedenú v článku 2 o svojom rozhodnutí, ktorým sa určil ročný príspevok, ktorý má každá inštitúcia splatiť[,] každoročne najneskôr do 1. mája.“

11. Článok 14 ods. 1 stanovuje:

„Inštitúcie predkladajú orgánu pre riešenie krízových situácií poslednú schválenú ročnú účtovnú závierku, ktorá je k dispozícii pred 31. decembrom roka predchádzajúceho príspevkovému obdobiu, spolu so stanoviskom štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti v súlade s článkom 32 smernice... 2013/34/EÚ...“.

12. Prechodné ustanovenia delegovaného nariadenia 2015/63 sa nachádzajú v článku 20 tohto nariadenia, ktorého odseky 1, 2 a 3 spresňujú:

„1. ... Odchylné od článku 13 ods. 1, pokiaľ ide o príspevky, ktoré sa majú uhradiť v roku 2015, orgány pre riešenie krízových situácií najneskôr do 30. novembra 2015 informujú každú inštitúciu o svojom rozhodnutí, ktorým sa stanovuje ročný príspevok, ktorý majú inštitúcie uhrádzať.

2. Odchylné od článku 13 ods. 4 a pokiaľ ide o príspevky, ktoré sa majú uhradiť v roku 2015, výška splatná podľa rozhodnutia uvedeného v článku 13 ods. 3 sa uhradza do 31. decembra 2015.

3. Odchylné od článku 14 ods. 4 a pokiaľ ide o informácie, ktoré sa majú predložiť orgánu pre riešenie krízových situácií v roku 2015, informácie podľa uvedeného odseku sa predkladajú najneskôr do 1. septembra 2015.“

13. Podľa článku 21 druhého odseku sa toto nariadenie „uplatňuje... od 1. januára 2015“.

B. Vnútroštátne právo. Legislatívny dekrét č. 180 zo 16. novembra 2015, ktorým sa preberá smernica 2014/59⁴

14. Smernica 2014/59 bola prebratá do talianskeho práva legislatívnym dekrétom č. 180/2015, ktorý nadobudol účinnosť v deň jeho uverejnenia v úradnom vestníku Talianskej republiky, teda 16. novembra 2015.

15. V zmysle článku 2 ods. 1:

„1. Tento dekrét sa vzťahuje na nasledujúce inštitúcie:

- a) banky so sídlom v Taliansku,
- b) talianske materské spoločnosti bankovej skupiny a spoločnosti patriace do bankovej skupiny v zmysle článkov 60 a 61 jednotného bankového predpisu [Testo Unico Bancario – TUB],
- c) spoločnosti podliehajúce konsolidovanému dohľadu v zmysle článku 65 ods. 1 TUB,
- d) spoločnosti so sídlom v Taliansku, ktoré podliehajú konsolidovanému dohľadu v inom členskom štáte.“

⁴ Decreto legislativo 16 novembre 2015, n. 180. Attuazione della direttiva 2014/59/UE del Parlamento europeo e del Consiglio, del 15 maggio 2014, che istituisce un quadro di risanamento e risoluzione degli enti creditizi e delle imprese di investimento e che modifica la direttiva 82/891/CEE del Consiglio, e le direttive 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE e 2013/36/UE e i regolamenti (UE), n. 1093/2010 e (UE) n. 648/2012, del Parlamento europeo e del Consiglio (GURI č. 267 zo 16. novembra 2015) (ďalej len „legislatívny dekrét č. 180/2015“).

16. Článok 3 ods. 1 stanovuje:

„Pokiaľ nie je stanovené niečo iné, Banca d'Italia vykonáva úlohy a právomoci stanovené v tomto dekréte v postavení orgánu pre riešenie krízových situácií vo vzťahu k inštitúciám uvedeným v článku 2, ak majú sídlo v Taliansku. V prípadoch uvedených v tomto dekréte vykonáva tieto úlohy a právomoci vo vzťahu k pobočkám bánk z krajín mimo Únie, ktoré majú sídlo v Taliansku.“

17. Podľa legislatívneho dekrétu č. 180/2015:

- „na umožnenie dosiahnutia cieľov riešenia krízových situácií... sa v rámci Banca d'Italia zriadi jeden alebo viacero fondov na riešenie krízových situácií“ (článok 78),
- „celková finančná dotácia fondov na riešenie krízových situácií do 31. decembra 2024 sa rovná 1 percentu krytých vkladov ku dňu zostavenia poslednej ročnej účtovnej závierky subjektov, ktoré sú povinné platiť príspevky, schválenej týmito subjektmi“ (článok 81 ods. 1),
- „na dosiahnutie úrovne uvedenej v odseku 1 sa príspevky vypočítajú a vyberú každoročne čo najrovnomernejším spôsobom rozloženým v čase v súlade s článkom 82, pričom zároveň sa taktiež zohľadní možný procyklický vplyv, spôsobený úhradou príspevkov, na finančnú pozíciu subjektov majúcich povinnosť uhrádzať príspevky“ (článok 81 ods. 2),
- „banky so sídlom v Taliansku a talianske pobočky bánk z krajín mimo Únie uhrádzajú pravidelné príspevky do fondov na riešenie krízových situácií každoročne vo výške, ktorú určí Banca d'Italia v súlade s rozhodnutím Európskej komisie podľa článku 103 ods. 7 smernice 2014/59/EÚ“ (článok 82),
- „ak finančná dotácia nepostačí na financovanie opatrení uvedených v článku 79 ods. 1, banky so sídlom v Taliansku a talianske pobočky bánk z krajín mimo Únie uhradia do fondov na riešenie krízových situácií mimoriadne príspevky na pokrytie ďalších nákladov vo výške, ktorú určí Banca d'Italia“ (článok 83).

18. Banca d'Italia rozhodnutím z 22. septembra 2015 vytvorila Unità di risoluzione e gestione della crisi (oddelenie pre riešenie a riadenie krízových situácií)⁵, prostredníctvom ktorého plní svoje úlohy štátneho orgánu pre riešenie krízových situácií. Rozhodnutím z 18. novembra 2015⁶ založila štátny fond na riešenie krízových situácií bankových inštitúcií.

II. Skutkové okolnosti sporu a prejudiciálne otázky

19. State Street Bank International GmbH (ďalej len „SSB International“) je nemecká úverová inštitúcia, ktorá do 5. júla 2015 pôsobila na území Talianska prostredníctvom talianskej banky s názvom State Street Bank SpA (ďalej len „SSB Italia“).

20. Od 6. júla 2015 SSB International po tom, čo prostredníctvom zlúčenia prevzala SSB Italia, ďalej pôsobila na území Talianska na základe svojej slobody usadiť sa prostredníctvom jedinej pobočky s názvom State Street Bank International GmbH – Succursale Italia.

⁵ Delibera 436/2015 de la Banca d'Italia, 22 settembre 2015, Istituzione dell'Unità di Risoluzione e Gestione delle Crisi, dostupné na https://www.bancaditalia.it/compiti/vigilanza/normativa/archivio_norme/disposizioni/Prov.22_09_15_UGC.pdf.

⁶ Provvedimento n. 1226609/15, del 18 novembre 2015, istitutivo del Fondo Nazionale di Risoluzione, https://www.bancaditalia.it/compiti/risoluzione-gestione-crisi/provvedimenti-crisi/2015/provv-general/ RGC_FONDO_NAZIONALE_RISOLUZIONE_181115.pdf.

21. Banca d'Italia začala 22. novembra 2015 postup riešenia krízových situácií proti štyrom bankám, ktoré patrili do jej pôsobnosti⁷, pričom náklady na tento postup dosiahli takmer 3 700 miliónov eur.

22. Na úhradu týchto nákladov sa Banca d'Italia okrem stanovenia pravidelných príspevkov za rok 2015 (vo výške približne 588 miliónov eur) rozhodla vyrubiť aj mimoriadne príspevky. Vyčíslila ich v rámci zákonom stanovenej hranice, ktorá predstavuje trojnásobok pravidelných príspevkov (1 763 miliónov eur).⁸

23. Banca d'Italia oznámením č. 0445827/16 z 1. apríla „Contribuzione 2015 al Fondo Nazionale di Risoluzione“ (príspevok do štátneho fondu na riešenie krízových situácií za rok 2015) vyzvala spoločnosť SSB International, aby uhradila sumu 5 102 425 eur, ktorá sa skladala z pravidelného príspevku za rok 2015 vo výške 1 275 606 eur a mimoriadneho príspevku vo výške 3 826 819 eur.

24. SSB International podala na Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Regionálny správny súd pre Lazio, Taliansko) žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia oznámenia Banca d'Italia č. 0445827/16, ako aj ďalších súvisiacich aktov.

25. Podľa SSB International nebola Banca d'Italia oprávnená vyrubiť jej nijaký príspevok za rok 2015, lebo v čase, keď jej boli vystavené sporné výzvy na úhradu, SSB International podliehala právomoci nemeckého orgánu pre riešenie krízových situácií. Nepatrila teda medzi „banky so sídlom v Taliansku“ a už vôbec nie medzi „talianske pobočky bánk z krajín mimo Únie“ v zmysle článkov 82 a 83 legislatívneho dekrétu č. 180/2015.

26. SSB International tiež tvrdí, že ustanovenia legislatívneho dekrétu č. 180/2015, na základe ktorých Banca d'Italia prijala príslušné opatrenia, nadobudli účinnosť až 16. novembra 2015. V tom čase SSB Italia už nepôsobila ako banka so sídlom v Taliansku, a preto nepatrila do pôsobnosti tohto legislatívneho dekrétu. Okrem toho k vytvoreniu štátneho fondu na riešenie krízových situácií a sprevádzkovaniu celého systému zavedeného smernicou 2014/59 došlo v Taliansku po zlúčení spoločnosti SSB Italia s materskou spoločnosťou (SSB International), teda po tom, čo žalobkyňa prestala pôsobiť v Taliansku ako samostatná banka, na ktorú sa vzťahovalo talianske právo.

27. SSB International subsidiárne tvrdí, že Banca d'Italia od nej mohla nanajvýš žiadať zaplatenie pravidelného príspevku úmerného počtu mesiacov, počas ktorých SSB Italia vykonávala svoju činnosť, ale nie celý ročný príspevok.⁹ Podľa jej názoru to vyplýva z analogického uplatnenia článku 12 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63, takže inštitúcia, ktorá zanikne počas daného roka, už nepodlieha dohľadu vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií a musí zaplatiť príspevok len za obdobie, počas ktorého existovala.

28. Banca d'Italia nesúhlasí s týmito tvrdeniami a domnieva sa, že postupovala správne. Podľa jej názoru bola SSB Italia k 1. januáru 2015 súčasťou talianskeho bankového systému, v dôsledku čoho je opodstatnené vyžadovať od nej zaplatenie príslušného pravidelného a mimoriadneho príspevku. Subjektívne zmeny v uvedenej finančnej inštitúcii, ktoré nastali neskôr, sú nepodstatné.

7 Banca della Marche s.p.a., Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio s.c.p.a., Cassa di Risparmio della Provincia di Chieti s.p.a. a Cassa di Risparmio di Ferrara s.p.a.

8 Banca d'Italia, *Rendiconto del Fondo nazionale di risoluzione, anno 2015*, s. 6, dostupné na <https://www.bancaditalia.it/pubblicazioni/rendiconto-fondo-nazionale-risoluzione/2016-rendiconto-fondo-nazionale-risoluzione/Rendiconto-dei-fondi-di-risoluzione.pdf.pdf>.

9 Domnieva sa, že vzhľadom na to, že SSB Italia podliehala dohľadu talianskych orgánov len od 1. januára 2015 do 30. júna 2015, bolo možné od nej vyžadovať nanajvýš polovicu ročného pravidelného príspevku vyčísleného v napadnutých aktoch. Nebolo možné vyrubiť jej mimoriadne príspevok, ktorý bol vyčíslený v čase, keď SSB Italia už nepodliehala dohľadu talianskych orgánov a talianskemu systému pre riešenie krízových situácií.

29. Nemecký orgán pre riešenie krízových situácií nemohol z vecného hľadiska zohľadniť zlúčenie spoločnosti SSB Italia so spoločnosťou SSB International ani jej následné zväčšenie, keďže účinky tohto zlúčenia boli z účtovného hľadiska zjavné až po zverejnení účtovnej závierky za rok 2015, ktorá bola dostupná až neskôr. Je teda vylúčené nebezpečenstvo dvojitého zdanenia, resp. vyrubenia príspevku.

30. Podľa Banca d'Italia z časového hľadiska:

- právomoc vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií žiadať príspevky (a súvisiaca povinnosť úverových inštitúcií zaplatiť ich) nemohla byť podmienená nadobudnutím účinnosti legislatívneho dekrétu č. 180/2015,
- v novembri 2015 bolo oprávnené vybrať príspevky splatné od 1. januára 2015 na základe priamo uplatniteľného delegovaného nariadenia 2015/63.

31. Vzhľadom na tieto protichodné stanoviská Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Regionálny správny súd pre Lazio) kladie Súdnemu dvoru nasledujúce otázky:

- „1. Spadá medzi ‚zmeny štatútu‘, ktoré podľa článku 12 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 nemajú vplyv na povinnosť uhradiť príspevok, tiež zlúčenie inštitúcie, nad ktorou predtým vykonával dohľad národný orgán pre riešenie krízových situácií, s materskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte, ku ktorému došlo v príspevkovom období, a uplatní sa uvedené pravidlo aj v prípade, keď k zlúčeniu a následnému zániku došlo v roku 2015, teda v čase, keď členský štát ešte formálne nezriadil orgán pre riešenie krízových situácií a štátny fond a príspevky ešte neboli vypočítané?“
2. Majú sa článok 12 v spojení s článkom 14 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 a články 103 a 104 smernice 2014/59/EÚ vykladať v tom zmysle, že inštitúcia je povinná uhradiť celý príspevok za daný rok a nie jeho pomernú časť podľa mesiacov, keď podliehala dohľadu orgánu pre riešenie krízových situácií prvého členského štátu, obdobne ako je to stanovené pre inštitúciu, nad ktorou sa ‚novo vykonáva dohľad‘ podľa článku 12 ods. 1 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63, aj v prípade zlúčenia s materskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte v priebehu príspevkového roka?“
3. Uplatňujú sa v zmysle smernice 2014/59/EÚ, delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63 a zásad, ktoré upravujú systém opatrení na riešenie krízových situácií bánk, pravidlá stanovené pre pravidelný príspevok, najmä článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63, aj na mimoriadny príspevok, pokiaľ ide o okamih určenia subjektov, ktoré sú povinné uhrádzať príspevok, a výšku príspevku, s prihliadnutím na jeho povahu a podmienky jeho uloženia?“

32. Písomné pripomienky predložili SSB International, Banca d'Italia, Komisia, ako aj talianska a španielska vláda. Všetci títo účastníci konania sa zúčastnili na pojednávaní, ktoré sa konalo 10. apríla 2019.

III. Analýza prejudiciálnych otázok

A. Úvodné úvahy o mechanizmoch na ozdravenie a riešenie krízových situácií bankových inštitúcií

33. Skôr než sa vyjadrím k prejudiciálnym otázkam, považujem za vhodné stručne opísať základné črty financovania mechanizmov na ozdravenie a riešenie krízových situácií bankových inštitúcií.

34. V reakcii na hospodársku krízu v roku 2008 krajiny eurozóny vytvorili bankovú úniu, pričom preniesli na inštitúcie Únie právomoci v oblasti prudenciálneho dohľadu, ozdravenia a riešenia krízových situácií finančných inštitúcií. Tomuto procesu prenesenia právomocí predchádzala harmonizácia právnych predpisov vo všetkých členských štátoch Únie (takzvaný jednotný normatívny kódex).

35. Hoci ešte treba navrhnuť jednotný systém ochrany vkladov, už fungujú ďalšie dva piliere bankovej únie, a to jednotný mechanizmus dohľadu (ďalej len „JMD“) a SRM. Predtým boli prijaté harmonizačné predpisy pre celú Úniu v oblasti prudenciálneho dohľadu a riešenia krízových situácií bankových inštitúcií.

36. Pokiaľ ide o ozdravenie a riešenie krízových situácií bankových inštitúcií, harmonizácia bola vykonaná smernicou 2014/59, ktorá sa uplatňuje od 1. januára 2015. Vo vzťahu ku krajinám eurozóny prijatie nariadenia (EÚ) č. 806/2014¹⁰ umožnilo zavedenie SRM od 1. januára 2016 po vytvorení JMD, ktorý bol zavedený 1. januára 2015.

37. Smernica 2014/59 stanovuje pravidlá a postupy, ktoré majú zabezpečiť, aby náklady na ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií znašal finančný sektor ako celok, s cieľom zamedziť záchranným operáciám financovaným zo štátnych rozpočtov.

38. Účinnosť nástrojov na riešenie krízových situácií môže v mnohých prípadoch závisieť od dostupnosti krátkodobého financovania. Smernica 2014/59 preto (v článku 99) stanovila, že sa vytvorí európsky systém zložený z: i) vnútroštátnych mechanizmov financovania (články 100 až 105), ii) požičiavania prostriedkov medzi vnútroštátnymi mechanizmami financovania (článok 106) a iii) *mutualizácie* vnútroštátnych mechanizmov financovania v prípade riešenie krízovej situácie na úrovni skupiny (článok 107).

39. Každý členský štát musel vytvoriť vlastný vnútroštátny mechanizmus financovania a vložiť do neho určité finančné zdroje, ktoré kontroluje jeho orgán pre riešenie krízových situácií a ktoré sa musia použiť na zabezpečenie účinného uplatňovania nástrojov na riešenie krízových situácií.¹¹

40. Vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií sa financujú z troch kategórií zdrojov:¹²

- príspevky *ex ante* alebo pravidelné príspevky, ktoré sa vyberajú od finančných inštitúcií pred uplatnením akejkoľvek operácie na riešenie krízových situácií a nezávisle od nej (článok 103 smernice 2014/59),
- príspevky *ex post* alebo mimoriadne príspevky, ktoré tiež možno vyžadovať od uvedených inštitúcií, „ak dostupné finančné prostriedky nestačia na pokrytie strát, nákladov a iných výdavkov, ktoré vznikli použitím mechanizmov financovania“ (článok 104 smernice 2014/59),
- alternatívne prostriedky financovania, ako sú pôžičky alebo iné formy pomoci, ktoré sa použijú v prípade, ak vyššie uvedené príspevky nie sú postačujúce (článok 105 smernice 2014/59).

10 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1).

11 Podľa článku 101 ods. 2 smernice 2014/59 mechanizmus financovania „sa nepoužíva priamo na absorbovanie strát inštitúcie alebo subjektu uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. b), c) alebo d), ani na rekapitalizáciu tejto inštitúcie alebo tohto subjektu“.

12 Odôvodnenia 104 a 105 a článok 100 smernice 2014/59.

41. Článok 102 ods. 1 smernice 2014/59 vopred stanovuje výšku pravidelných príspevkov. Členské štáty musia zabezpečiť, aby v období od nadobudnutia účinnosti uvedenej smernice (1. januára 2015) do 31. decembra 2024 „dostupné finančné prostriedky v ich mechanizmoch financovania dosiahli prinajmenšom 1 % sumy krytých vkladov všetkých inštitúcií povolených na ich území“.¹³

42. Pravidelné príspevky sa musia vyberať aspoň raz ročne a musia odzrkadľovať tak veľkosť finančnej inštitúcie, ako aj mieru rizika spojeného s jej činnosťami.¹⁴ V delegovanom nariadení 2015/63 sú podrobne opísané faktory a postup na ich výpočet.

43. Ak by pravidelné príspevky nepostačovali na pokrytie položiek uvedených v článku 104 ods. 1 smernice 2014/59, podľa tohto ustanovenia môžu členské štáty vybrať od úverových inštitúcií, ktoré majú sídlo na ich území, mimoriadne príspevky alebo príspevky *ex post*.

44. Mimoriadne príspevky *ex post* nemôžu prevýšiť trojnásobok ročnej sumy pravidelných príspevkov. Vypočítavajú a spravujú sa podobne ako pravidelné príspevky.

45. Smernica 2014/59 a delegované nariadenie 2015/63 sa uplatňujú na všetky členské štáty Únie od 1. januára 2015. V prípade 19 krajín eurozóny, ktoré sú súčasťou bankovej únie (vrátane Talianska), sa však spustenie SRM od 1. januára 2016 časovo prelínalo s uvedenými dvoma predpismi.

46. Od 1. januára 2016 sa totiž nariadením o SRM:

- centralizovali právomoci v oblasti ozdravenia a riešenia krízových situácií bankových inštitúcií v rukách orgánu Únie, nazvaného Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (ďalej len „Jednotná rada“), ktorá koná vo vzťahu k *významným* inštitúciám, na ktoré sa vzťahuje dohľad JMD,
- vytvoril mechanizmus financovania vlastných zásahov, SRF, ktorý podlieha kontrole Jednotnej rady a ktorý sa financuje z rovnakých príjmov ako vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií.

47. SRF je teda mechanizmom financovania SRM. Má postupne (za osemročné obdobie od roku 2016 do roku 2024) nahradiť vnútroštátne fondy, pokiaľ ide o riešenie krízových situácií finančných inštitúcií, na ktoré sa vzťahuje JMD a SRM. Vnútroštátne fondy budú ďalej existovať len pre menej významné inštitúcie členských štátov, ktoré sú súčasťou bankovej únie.¹⁵

48. Články 67 až 79 nariadenia č. 806/2014 upravujú SRF takmer rovnako ako ustanovenia smernice 2014/59, pokiaľ ide o vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií. Je to tak v prípade jeho príjmov¹⁶, zdrojov¹⁷ a metódy výpočtu pravidelných a mimoriadnych príspevkov¹⁸.

49. Špecifickosť SRF spočíva v postupnej mutualizácii jeho zdrojov, ktorú stanovuje nariadenie č. 806/2014 a ktorá sa uplatňuje prostredníctvom medzivládnej dohody medzi členskými štátmi Únie, ktoré sú členmi bankovej únie („dohoda o prevode a mutualizácii príspevkov do jednotného fondu na riešenie krízových situácií“, ktorá bola uzavretá 21. mája 2014 v Bruseli).¹⁹

13 Počas uvedeného obdobia sa pravidelné príspevky musia časovo rozložiť čo najrovnomernejšie, až kým sa nedosiahne cieľová úroveň financovania, pri zohľadnení fázy obchodného cyklu a možného vplyvu procyklických príspevkov na finančnú pozíciu prispievajúcich inštitúcií.

14 Pravidelný príspevek tvorí pevne stanovená suma, stanovená na základe pasív tejto inštitúcie (základný ročný príspevek), ku ktorej sa pripočíta ďalšia suma, vypočítaná na základe jej rizikového profilu (úprava podľa dodatočného rizika).

15 SRF sa neuplatňuje vo vzťahu k členským štátom EÚ, ktoré nepatria do bankovej únie. V týchto štátoch naďalej pôsobia vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií na základe smernice 2014/59 a predpisov prijatých na jej spresnenie a vykonanie.

16 Príjmami SRF sú pravidelné príspevky, mimoriadne príspevky a alternatívne prostriedky financovania.

17 V roku 2024 musia dosiahnuť aspoň 1 % sumy krytých vkladov všetkých úverových inštitúcií povolených vo všetkých zúčastnených členských štátoch.

18 Článok 4 vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) 2015/81 z 19. decembra 2014, ktorým sa bližšie určujú jednotné podmienky uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do jednotného fondu na riešenie krízových situácií (Ú. v. EÚ L 15, 2015, s. 1), odkazuje na delegované nariadenie 2015/63.

19 Jej znenie je dostupné na: <http://register.consilium.europa.eu/doc/srv?l=ES&f=ST%208457%202014%20IN>.

50. SRF sa financuje z finančných prostriedkov, ktoré získajú vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií.²⁰ SRF sa na začiatku skladal z „národných zložiek“, ktoré sa počas osemročného prechodného obdobia postupne zlúčia. Mutualizácia vložených prostriedkov sa začala na úrovni 40 % v prvom roku a na úrovni 20 % v druhom roku, pričom počas šiestich zvyšných rokov sa bude zvyšovať o rovnaké sumy, kým národné zložky neprestanú existovať.

51. V článku 3 ods. 3 a 5 dohody z 21. mája 2014 sa uvádza, že

- príspevky získané v súlade s článkami 103 a 104 smernice 2014/59 pred nadobudnutím platnosti tejto dohody (1. januára 2016) sa mali previesť do SRF najneskôr do 31. januára 2016,
- od roku 2016 sa musia pravidelné príspevky *ex ante* za každý rok previesť do SRF najneskôr 30. júna daného roka,²¹
- mimoriadne príspevky *ex post* sa prevedú bezodkladne po ich získaní.

B. Vplyv zmien štatútu úverových inštitúcií na pravidelné príspevky ex ante do vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií (prvá a druhá prejudiciálna otázka)

52. Vnútroštátny súd sa pýta, či podnikateľská transakcia, prostredníctvom ktorej sa úverová inštitúcia, ktorá dovtedy podliehala dohľadu vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií, zlúči (zlúčenie) s materskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte, predstavuje „zmenu štatútu“ podľa článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63.

53. Táto otázka má zmysel, ak vezmeme do úvahy, že podľa citovaného ustanovenia „zmena štatútu inštitúcie... počas príspevkového obdobia nemá vplyv na ročný príspevok, ktorý sa má v danom roku uhradiť“. Podstata sporu spočíva v objasnení, či by za okolností, o aké ide v prejednávanej veci, inštitúcia bola povinná zaplatiť celý príspevok za uvedené obdobie, alebo len jeho pomernú časť (zodpovedajúcu počtu mesiacov, počas ktorých podliehala dohľadu orgánu prvého členského štátu).

54. SSB International sa domnieva, že uvedený pojem sa má vykladať reštriktívne, takže nezahŕňa zlúčenie a vzťahuje sa len na zmeny veľkosti finančných inštitúcií. Komisia, Banca d'Italia, španielska vláda a talianska vláda naopak navrhujú extenzívny výklad, takže „zmena štatútu“ – ako autonómny pojem práva Únie – zahŕňa cezhraničné zlúčenia. Preto sa uplatní na zlúčenie spoločnosti SSB Italia so spoločnosťou SSB International.

55. Súhlasím s týmto druhým názorom.

56. Článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 vyžaduje, aby sa toto nariadenie uplatňovalo jednotne vo všetkých členských štátoch. Pojem „zmena štatútu“ alebo „zmena postavenia“²² inštitúcie, ktorý je použitý v tomto ustanovení, sa má vykladať ako autonómny pojem práva Únie, najmä ak toto ustanovenie vôbec neodkazuje na vnútroštátne právo.

20 Článok 77 druhý odsek nariadenia č. 806/2014 stanovuje, že počas osemročného prechodného obdobia Jednotná rada používa SRF „v súlade so zásadami vychádzajúcimi z rozdelenia fondu na národné zložky prislúchajúce každému zúčastnenému členskému štátu, ako aj z postupného zlúčenia jednotlivých finančných prostriedkov získaných na vnútroštátnej úrovni, ktoré majú byť pridelené národným zložkám fondu, ako sa ustanovuje v dohode“.

21 Podľa údajov Jednotnej rady pravidelné príspevky dosiahli v roku 2018 7 500 miliónov eur, čo znamená, že v SRF sa už nachádza okolo 24 900 miliónov eur z približne 56 300 miliónov eur, ktoré sa v ňom majú nachádzať v roku 2024 (táto suma predstavuje 1 % vkladov finančných inštitúcií, ktoré sú súčasťou SRM). Pozri <https://srb.europa.eu/en/content/ex-ante-contributions-0>.

22 V španielskej verzii článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 je použitý pojem „cambio de condición“ („zmena postavenia“). V iných jazykových verziách sa používajú pojem „zmena štatútu“: vo francúzskej „changement de statut“, v anglickej „change of status“, v talianskej „cambiamento di status“, v portugalskej „alteração do estatuto“ a v nemeckej „Statusänderung“. Aj keď slovné spojenie „zmena štatútu“ by bolo presnejšie, v skutočnosti je rovnocenné pojmu „zmena postavenia“, a preto medzi jazykovými verziami neexistuje podstatný rozdiel.

57. V súlade s výkladovou metódou, ktorú Súdny dvor zvyčajne používa vo svojej judikatúre²³, použijem kritériá doslovného, systematického a teleologického výkladu.

1. Doslovný výklad

58. Z doslovného hľadiska k „zmene štatútu“ alebo „zmene postavenia“ finančnej inštitúcie dochádza vtedy, keď sa jej právna alebo skutková situácia zmení do takej miery, že to môže mať v zásade vplyv na uplatnenie smernice 2014/59 a delegovaného nariadenia 2015/63.

59. K uvedeným zmenám samozrejme patrí aj *zmena veľkosti*, ktorá je implicitne vyjadrená v slovnom spojení „vrátane malých inštitúcií“, ktoré sa nachádza v tomto ustanovení. Nie je to však jediná, ale len jedna z viacerých foriem zmeny štatútu.

60. Smernica 2014/59 a delegované nariadenie 2015/63 (najmä jeho článok 10) stanovujú zjednodušené a priaznivejšie pravidlá na výpočet pravidelných príspevkov malých inštitúcií.²⁴ Z toho nemožno vyvodiť, že jediné nepodstatné zmeny štatútu v zmysle článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 sú tie, ktoré sa týkajú zmien *veľkosti* finančných inštitúcií, ktorých účelom je využiť priaznivejšie pravidlá platenia príspevkov.

61. Je pravda, že delegované nariadenie 2015/63 (tak ako vykonávacie nariadenie 2015/81, pokiaľ ide o inštitúcie, na ktoré sa vzťahuje SRM) má za cieľ zabrániť zmenám vo finančných inštitúciách, ktorých účelom je dosiahnuť ich zmenšenie umelo, teda so zámerom využiť zjednodušené pravidlá výpočtu pravidelných príspevkov.

62. Zmena štatútu finančných inštitúcií, ktorá je spomenutá v článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63, však z doslovného hľadiska nie sú obmedzené na zmenšenie uvedených inštitúcií. Sporný pojem z tohto jazykového hľadiska umožňuje zahrnúť doň ďalšie prípady.

63. Doslovný výklad článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 tiež umožňuje zamietnuť restriktívne tvrdenie spoločnosti SSB International, že zmeny štatútu sa zhodujú so zmenami štruktúry obchodnej spoločnosti alebo veľkosti finančnej inštitúcie, pokiaľ má táto inštitúcia naďalej sídlo na území daného štátu, a teda je naďalej súčasťou vnútroštátneho mechanizmu na riešenie krízových situácií.

64. Uvedené tvrdenie by znamenalo, že k zmenám štatútu by nepatrili cezhraničné zlúčenia²⁵, pokiaľ nie sú spomenuté v článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63. Okrem toho, ako vysvetlím ďalej, odporovalo by logike smernice 2014/59, ktorá vytvára vzájomne prepojený európsky systém mechanizmov financovania riešenia krízových situácií bankových inštitúcií.²⁶

23 Rozsudky zo 17. apríla 2018, Egenberger (C-414/16, EU:C:2018:257, bod 44); z 10. decembra 2018, Wightman a i. (C-621/18, EU:C:2018:999, bod 47), a z 26. februára 2019, Rímševičs a ECB/Lotyško (C-202/18 a C-238/18, EU:C:2019:139, bod 45).

24 Článok 8 ods. 5 vykonávacieho nariadenia 2015/81 tiež dovoľuje, aby inštitúcie, ktorých celkové aktíva nepresahujú 3 000 000 000 eur, uhradili zjednodušený pravidelný príspevok v paušálnej sume 50 000 eur za celkové pasíva vo výške prvých 300 000 000 eur znížené o vlastné zdroje a kryté vklady, pričom za celkové pasíva presahujúce túto sumu musia uhrádzať príspevky v súlade so všeobecnými pravidlami uvedenými v článkoch 4 až 9 delegovaného nariadenia 2015/63. Podľa odôvodnenia 18 tohto nariadenia by tento zjednodušený výpočet príspevkov uvedených inštitúcií „zároveň zabráni[] aj možným krátkodobým zmenám v postavení, ktoré by tieto inštitúcie mohli nadobudnúť s cieľom kvalifikovať sa na uplatňovanie článku 10 delegovaného nariadenia (EÚ) 2015/63“.

25 „Zlúčenie“ je podľa článku 89 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúcej sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 169, 2017, s. 46) „postup, pri ktorom sa jedna alebo viac spoločností zrušia bez likvidácie a prevedú svoje imanie na inú spoločnosť, pričom sa akcionárom spoločnosti alebo spoločností, ktoré sú preberané, poskytnú akcie v preberajúcej spoločnosti, a prípadne doplatok v peniazoch vo výške neprekračujúcej 10 % menovitej hodnoty takto vydaných akcií, alebo ak nie je dostupná menovitá hodnota, ich účtovnej hodnoty“.

26 V odôvodnení 113 smernice 2014/59 sa uvádza, že „zavedením mechanizmov financovania a zriadením európskeho systému mechanizmov financovania podľa tejto smernice by sa mala zabezpečiť koordinácia pri používaní finančných prostriedkov, ktoré sú na riešenie krízových situácií dostupné na vnútroštátnej úrovni“.

2. Systematický výklad

65. Zo systematického hľadiska treba mať na zreteli, že nariadením č. 806/2014 sa zriaďuje jednotný fond na riešenie krízových situácií, do ktorého sa postupne začleňujú vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií krajín, ktoré sú členmi bankovej únie. V tomto kontexte ani nemožno hovoriť o cezhraničných zlúčeníach v užšom zmysle, keďže výšku pravidelných príspevkov určuje Jednotná rada a tieto príspevky vyberajú vnútroštátne fondy s cieľom vložiť ich do SRF.

66. Pojem „zmena štatútu“ v kontexte smernice 2014/59 a ostatných predpisov týkajúcich sa tejto problematiky teda zahŕňa cezhraničné zlúčenia, čo znamená, že tieto zlúčenia nemajú vplyv na výpočet pravidelných príspevkov.

67. Ako totiž uvádza Komisia, článok 12 delegovaného nariadenia 2015/63:

- v odseku 2 stanovuje všeobecné pravidlo, že zmena štatútu finančných inštitúcií nemá vplyv na uhrádzanie ročných pravidelných príspevkov do vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií,
- v odseku 1 pripúšťa jedinou výnimku z uvedeného pravidla spočívajúcu v povinnosti uhradiť len čiastočný príspevok *prorrata temporis* v prípade nových inštitúcií, nad ktorými sa vykonáva dohľad len počas určitej časti príspevkového obdobia.

3. Teleologický výklad

68. Článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 sa musí vykladať v súlade s oboma cieľmi spojenými s vytvorením vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií, ktorými sú: a) potreba stability pri výpočte pravidelných príspevkov a b) postupná integrácia a centralizácia týchto fondov.

a) Stabilita pri výpočte príspevkov

69. Článok 102 a článok 103 ods. 1 smernice 2014/59, ako aj článok 4 delegovaného nariadenia 2015/63 stanovujú, že pravidelné príspevky sa vyberajú raz ročne²⁷ s cieľom dosiahnuť, aby prostriedky v mechanizmoch financovania dosiahli postupne (do 31. decembra 2024) prinajmenšom 1 % sumy krytých vkladov všetkých inštitúcií povolených na danom území.

70. Na dosiahnutie uvedeného cieľa je potrebné, aby vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií vyčíslil sumy pravidelných príspevkov podľa situácie finančných inštitúcií 1. januára každého príspevkového roka. Preto článok 14 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 vyžaduje, aby uvedené inštitúcie predložili orgánu pre riešenie krízových situácií poslednú schválenú ročnú účtovnú závierku, ktorá bola k dispozícii najneskôr 31. decembra roka predchádzajúceho príspevkovému obdobiu, spolu so stanoviskom štatutárneho audítora alebo audítorskej spoločnosti.²⁸

71. Je zrejmé, že výpočet pravidelných príspevkov sa uskutočňuje na základe „obrazu“ finančných inštitúcií patriacich do pôsobnosti vnútroštátneho orgánu k 1. januáru každého roka v súlade s dostupnými finančnými údajmi uvedených inštitúcií.

²⁷ V článku 3 bode 6 delegovaného nariadenia 2015/63 sa uvádza, že „príspevkové obdobie“ je kalendárny rok.

²⁸ Tieto údaje treba podľa článku 14 ods. 4 delegovaného nariadenia 2015/63 poskytnúť do 31. januára každého roka v súvislosti s rokom, ktorý sa skončil 31. decembra predchádzajúceho roka, alebo príslušného relevantného finančného roka. V súlade s článkom 13 ods. 1 uvedeného nariadenia orgán pre riešenie krízových situácií informuje každú inštitúciu o svojom rozhodnutí, ktorým sa určil splatný pravidelný ročný príspevok, najneskôr do 1. mája.

72. Stabilita pri výpočte je nevyhnutná na to, aby sa pravidelné príspevky mohli postupne zvyšovať až do výšky 1 % vkladov v roku 2024. Ak by orgány pre riešenie krízových situácií museli zohľadňovať zmeny právnej a finančnej situácie inštitúcií, ku ktorým došlo počas celého roka, ťažko by sa dala dosiahnuť úroveň stanovená smernicou 2014/59.

73. Preto článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 stanovuje všeobecné pravidlo, že zmena štatútu inštitúcií počas roka nemá vplyv na výpočet pravidelných príspevkov. Toto pravidlo potvrdzuje skutočnosť, že delegované nariadenie 2015/63 neumožňuje prepočítať ročné pravidelné príspevky v závislosti od zmien v inštitúciách, ktoré nastali počas tohto roka, ako to správne zdôrazňuje Komisia.

b) Postupná integrácia a centralizácia vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií

74. Cieľom smernice 2014/59 a nariadenie o SRM je postupná integrácia a centralizácia vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií. Tomuto cieľu viac zodpovedá výklad pojmu „zmena štatútu“, ktorý zahŕňa cezhraničné zlúčenia, čo znamená, že tieto zlúčenia nemajú vplyv na výpočet pravidelných príspevkov.

75. V krajinách eurozóny bolo vytvorenie vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií (prostredníctvom smernice 2014/59 a delegovaného nariadenia 2015/63) v roku 2015 spojené so zriadením SRM a SRF od roku 2016.²⁹ V tomto kontexte rozlišovanie vnútroštátnych a cezhraničných zlúčení na účely uhrádzania pravidelných príspevkov stráca zmysel.

76. Zriadenie SRM viedlo k zavedeniu jednotných a centralizovaných pravidiel na riešenie krízových situácií pre *významné* finančné inštitúcie. Tieto pravidlá sú založené na jednotnom fonde (SRF, na ktorý dohliada Jednotná rada), aj keď súčasťou tohto fondu sú ešte národné zložky, ktoré do roku 2024 postupne prejdú mutualizáciou. Preto možno odmietnuť názor spoločnosti SSB International, ktorá presadzuje prísne oddelenie vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií³⁰, keďže tento názor nie je udržateľný ani v súvislosti s prechodným rokom 2015.

77. Aj keby sa pripustilo toto prísne oddelenie, zmeny štatútu spôsobené cezhraničným zlúčením by podľa môjho názoru stále nemali vplyv na výpočet pravidelných príspevkov. Vzhľadom na to, že článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 platí tak pre orgán krajiny inštitúcie, ktorá zanikne zlúčením (v tomto prípade Talianska), ako aj pre orgán krajiny materskej inštitúcie (Nemecko), nemôže dôjsť k úhrade dvojakeho príspevku: SSB International by zaplatila ročný príspevok za rok 2015 do talianskeho fondu pre riešenie krízových situácií za spoločnosť SSB Italia bez toho, aby zvýšila svoj príspevok do príslušného nemeckého fondu v roku 2015 (pokiaľ ide o majetok a riziko jej dcérskej spoločnosti, ktorá sa s ňou zlúčila 5. júla 2015).

78. V prípadoch, keď k zlúčeniu došlo počas roka, musí inštitúcia, s ktorou sa zlúčila zanikajúca inštitúcia, zaplatiť ročný príspevok v plnej výške do vnútroštátneho fondu na riešenie krízových situácií štátu, v ktorom má sídlo inštitúcia, ktorá zanikla zlúčením. Ako som už uviedol, pri jeho výpočte treba vychádzať zo situácie, ktorá existovala k 1. januáru príspevkového roka, pričom neskoršie zmeny štatútu, vrátane cezhraničných zlúčení, sú nepodstatné.

²⁹ Rok 2015 bol prechodným rokom, v ktorom ročné príspevky rozdeľovali a vyberali vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií; v roku 2016 tieto príspevky už určovala Jednotná rada, pričom ich naďalej vyberali tieto vnútroštátne orgány. Vnútroštátne fondy preniesli výber príspevkov za rok 2015 na SRF a od roku 2016 sa všetky ročné príspevky prevádzajú do SRF na účely ich postupnej mutualizácie.

³⁰ Domnieva sa, že ak by SSB International bola povinná zaplatiť pravidelný príspevok do talianskeho vnútroštátneho fondu na základe transakcií, ktoré SSB Italia uskutočnila v Taliansku počas roka 2015, v skutočnosti by to znamenalo, že by musela poskytnúť „poistné krytie“, i) ktorého predmetom je riziko, ktoré žalobkyňa nezvyšuje (keďže nie je súčasťou talianskeho systému), a ii) ktoré sa nikdy nemôže využiť, keďže SSB International by nikdy nemohla byť adresátom opatrení na riešenie krízových situácií financovaných z talianskeho fondu, lebo nad ňou vykonáva dohľad nemecký orgán.

79. Existuje len jedna výnimka z tohto všeobecného pravidla, stanoveného v článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63, ktorá je upravená v článku 12 ods. 1 tohto nariadenia: zaplataenie čiastkového príspevku *prorrata temporis* v prípade novozaložených finančných inštitúcií. Konkrétne riešenie pre tento prípad nemožno analogicky uplatniť do takej miery, že by došlo k spochybneniu všeobecného pravidla (teda pravidla, že zmeny štatútu sú nepodstatné).

80. Nemožno teda súhlasiť s tvrdením, že ročný príspevok sa zníži, ak je zmena štatútu finančnej inštitúcie z právneho hľadiska nepodstatná. Analogické uplatnenie, ktoré navrhuje SSB International, je preto neprípustné.

C. Vplyv zmien štatútu úverových inštitúcií na ich mimoriadne príspevky do vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií (tretia prejudiciálna otázka)

81. Vnútroštátny súd sa v podstate pýta, či pre mimoriadne príspevky platia v prípade cezhraničného zlúčenia rovnaké pravidlá ako pre pravidelné príspevky.

82. Odpovede účastníkov konania, ktorí predložili pripomienky, sa zásadne odlišujú:

- Banca d'Italia a talianska vláda zastávajú názor, že pre tieto príspevky platia tie isté pravidlá týkajúce sa výberu a výpočtu ako pre pravidelné príspevky. Pri cezhraničnom zlúčení musí inštitúcia, s ktorou sa zlúči zanikajúca inštitúcia, zaplatiť mimoriadne príspevky určené orgánom pre riešenie krízových situácií štátu inštitúcie, ktorá zaniká zlúčením, počas roka, v ktorom došlo k tejto zmene štatútu,
- SSB International a Komisia sa – aj keď z odlišných dôvodov – domnievajú, že podľa článku 104 smernice 2014/59 musia platiť mimoriadne príspevky len inštitúcie, ktoré v okamihu výberu týchto príspevkov patria do pôsobnosti vnútroštátneho fondu na riešenie krízových situácií.

83. Podľa článku 104 ods. 1 smernice 2014/59 vnútroštátne orgány pre riešenie krízových situácií vyberajú mimoriadne príspevky *ex post*, „ak dostupné finančné prostriedky nestačia na pokrytie strát, nákladov a iných výdavkov, ktoré vznikli použitím mechanizmov financovania“.

84. V tom istom ustanovení sa uvádza, že mimoriadne príspevky sa rozdelia medzi inštitúcie v súlade s pravidlami stanovenými v článku 103 ods. 2, pričom však nesmú prevýšiť trojnásobok ročnej sumy pravidelných príspevkov. Okrem toho, ako stanovuje článok 104 ods. 2 smernice 2014/59, článok 103 ods. 4 až 8 sa uplatňuje aj na mimoriadne príspevky.

85. Podľa môjho názoru odkazy na právnu úpravu pravidelných príspevkov, ktoré sa nachádzajú v článku 104 smernice 2014/59, neznamenajú, že mimoriadne príspevky sú kópiou pravidelných príspevkov. Hoci metóda výpočtu pravidelných príspevkov je rovnaká ako metóda výpočtu mimoriadnych príspevkov, ktorá je konkretizovaná delegovaným nariadením 2015/63, maximálna hranica alebo limit sú odlišné, keďže mimoriadne príspevky môžu dosiahnuť až trojnásobok ročných pravidelných príspevkov. Článok 104 ods. 3 tiež stanovuje možnosť úplného alebo čiastočného oslobodenia od platby mimoriadnych príspevkov³¹, čo v prípade pravidelných príspevkov nie je možné. Ešte dôležitejšie je, že okamih a dôvod výberu pravidelných príspevkov a mimoriadnych príspevkov sú tiež odlišné.

³¹ Podľa článku 104 ods. 4 smernice 2014/59 je Komisia splnomocnená prijať delegované akty s cieľom určiť okolnosti a podmienky tohto oslobodenia, pričom toto splnomocnenie ešte nebolo využité v praxi.

86. Orgány pre riešenie krízových situácií vyberajú mimoriadne príspevky, ak musia uskutočniť operácie, ktorými sa zníži objem prostriedkov vo vnútroštátnom fonde, a sú potrebné ďalšie príjmy na dosiahnutie úrovne prostriedkov stanovenej v danom roku. Preto sú mimoriadne príspevky nepredvídateľné, teda nemôžu sa plánovať ako pravidelné príspevky, ktoré sa vyberajú za kalendárny príspevkový rok podľa situácie, v ktorej sa inštitúcie nachádzajú k 1. januáru.

87. Výška mimoriadnych príspevkov preto závisí od potreby refinancovania vnútroštátneho fondu na riešenie krízových situácií so zreteľom na prostriedky spotrebované pri konkrétnych operáciách na riešenie krízových situácií.³² Vzhľadom na ich samotnú povahu je okamih, v ktorom sa majú uložiť, neistý, lebo závisí od dátumu uskutočnenia operácií na riešenie krízových situácií, ktoré spôsobia úbytok prostriedkov vo fonde.

88. Domnievam sa, že – ako uvádza Komisia – mimoriadne príspevky vzhľadom na ich nepredvídateľnosť a nemožnosť ich plánovania možno žiadať len od inštitúcií, ktoré v čase prijatia príslušného rozhodnutia patria do pôsobnosti vnútroštátneho fondu na riešenie krízových situácií.

89. Inštitúcie, ktoré pôsobia vo finančnom systéme daného štátu v čase uloženia mimoriadnych príspevkov, sú v zásade inštitúcie, ktoré vytvárajú riziko, pre ktoré sa vyberajú tieto príspevky (teda riziko, ktoré vyvolalo operácie na riešenie krízových situácií, pri ktorých sa spotrebovali prostriedky fondu). Inštitúcie, ktoré v roku, v ktorom boli určené mimoriadne príspevky, prestali patriť do pôsobnosti orgánu pre riešenie krízových situácií, vo všeobecnosti menej ovplyvnia riziko, ktoré vyvolalo operácie na riešenie krízových situácií.

90. Tento výklad je v súlade so znením článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63, v ktorom sa hovorí len o neutralizácii účinku zmien štatútu vo vzťahu k pravidelným príspevkom, ale v ktorom nie sú spomenuté mimoriadne príspevky.³³ Preto inštitúcia, ktorá sa zlúči so svojou materskou inštitúciou z iného členského štátu, skôr než orgán pre riešenie krízových situácií uloží povinnosť zaplatiť mimoriadne príspevky, nie je povinná zaplatiť ich v štáte, v ktorom už nepôsobí.

91. Inštitúcia, s ktorou sa zlúči zanikajúca inštitúcia, zároveň musí zaplatiť mimoriadne príspevky uložené fondom na riešenie krízových situácií štátu, v ktorom má sídlo, pričom pri ich výpočte musí zohľadniť aj majetok inštitúcie, ktorá zanikla zlúčením, a nemôže využiť zaplatenie *prorrata temporis* stanovené v článku 12 ods. 1 delegovaného nariadenia 2015/63 pre inštitúcie, ktoré sa stali súčasťou finančného systému uvedeného štátu. Takto sa zamedzí postupom zameraným na vyhýbanie sa platbe mimoriadnych príspevkov prostredníctvom zmien štatútu.

92. Zmena štatútu inštitúcie preto má vplyv na výber mimoriadnych príspevkov, ktorý sa musí uskutočniť v súlade s „obrazom“ bankového sektora v čase uloženia týchto príspevkov, pričom ich musia zaplatiť inštitúcie, ktoré v tom čase podliehajú dohľadu orgánu pre riešenie krízových situácií.

D. Uplatnenie pravidelných príspevkov ratione temporis na vnútroštátne fondy na riešenie krízových situácií (druhá časť prvej prejudiciálnej otázky)

93. Vnútroštátny súd sa pýta, či sa má výklad pojmu „zmena štatútu“ uvedeného v článku 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 uplatniť na situáciu, keď k zlúčeniu a následnému zániku inštitúcie došlo v roku 2015, teda v čase, keď v Taliansku ešte nebol formálne zriadený vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií ani vnútroštátny fond a príspevky ešte neboli vypočítané.

³² V bode 22 týchto návrhov som uviedol podrobné číselné údaje týkajúce sa riešenia krízovej situácie štyroch inštitúcií, ktoré Banca d'Italia uskutočnila 22. novembra 2015.

³³ Je nesporné, že delegované nariadenie 2015/63 upravuje len pravidelné príspevky.

94. Na zodpovedanie tejto otázky je potrebný rozbor prechodných pravidiel stanovených v smernici 2014/59 a v delegovanom nariadení 2015/63, pokiaľ ide o zavedenie, výpočet a výber pravidelných príspevkov za rok 2015.

95. Aj v súvislosti s touto otázkou existujú odlišné stanoviská:

- Komisia, Banca d'Italia, španielska vláda a talianska vláda zastávajú názor, že uvedené prechodné pravidlá umožňujú uloženie pravidelných príspevkov určených talianskym fondom na riešenie krízových situácií na rok 2015. Toto pravidlo platí aj pre inštitúcie, ktoré počas uvedeného obdobia mali sídlo v Taliansku, ale prestali mať sídlo v Taliansku z dôvodu zlúčenia, ku ktorému došlo pred vytvorením uvedeného fondu a zriadením vnútroštátneho orgánu, ktorý ho spravuje, alebo určením výšky príspevkov,
- SSB International sa naopak domnieva, že Taliansko prebralo smernicu 2014/59 do svojho vnútroštátneho práva prostredníctvom legislatívneho dekrétu č. 180/2015, ktorý nadobudol účinnosť 16. novembra 2015, ale bez spätných účinkov. Keďže k zlúčeniu spoločnosti SSB Italia došlo 6. júla 2015, taliansky fond na riešenie krízových situácií sa nemohol odvolávať na smernicu 2014/59 voči spoločnosti SSB International (s cieľom odôvodniť výber pravidelných príspevkov v roku 2015), lebo obrátený priamy účinok smerníc nie je uznaný. Hoci v tom čase platilo delegované nariadenie 2015/63, nemohlo sa uplatniť nezávisle od smernice 2014/59, ktorú toto nariadenie dopĺňa.

96. Článok 130 ods. 1 smernice 2014/59 stanovuje, že členské štáty do 31. decembra 2014 uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou, a spresňuje, že členské štáty ich uplatňujú od 1. januára 2015.

97. Je nesporné, že Taliansko prebralo túto smernicu do svojho vnútroštátneho práva s oneskorením. Právny predpis prijatý na jej prebratie (legislatívny dekrét č. 180/2015) nadobudol účinnosť 16. novembra 2015 a Banca d'Italia v postavení vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií zriadila fond na riešenie krízových situácií až 18. novembra 2015, pričom 23. novembra 2015 vyzvala finančné inštitúcie (vrátane spoločnosti SSB International) na úhradu pravidelných príspevkov a 26. novembra 2015 ich vyzvala na úhradu mimoriadnych príspevkov.

98. Čo sa týka delegovaného nariadenia 2015/63, toto nariadenie nadobudlo účinnosť 6. februára 2015, aj keď v článku 21 druhom odseku tohto nariadenia bolo uvedené, že toto nariadenie sa „uplatňuje... od 1. januára 2015“. V čase, keď SSB Italia zanikla zlúčením, preto toto nariadenie, ktoré nebolo potrebné prebrať do talianskeho vnútroštátneho práva, bolo účinné.

99. Vzhľadom na neskoré prijatie smernice 2014/59³⁴ a delegovaného nariadenia 2015/63 bolo vhodné zahrnúť do tohto nariadenia prechodné ustanovenia, ktoré by umožnili výber pravidelných príspevkov za rok 2015. Tieto opatrenia sú upravené v článku 20 ods. 1, 2, 3 a 4 delegovaného nariadenia 2015/63, z obsahu ktorých v spojení so skutkovými okolnosťami sporu vyplýva, že

- najneskôr do 30. novembra 2015 mali orgány pre riešenie krízových situácií informovať každú inštitúciu o svojom rozhodnutí, ktorým sa stanovovala výška jej ročného pravidelného príspevku za rok 2015. Banca d'Italia oznámila toto rozhodnutie spoločnosti SSB International 23. novembra 2015, a preto dodržala zákonnú lehotu,
- suma pravidelného príspevku za rok 2015 sa mala uhradiť do 31. decembra 2015. Vzhľadom na dátum oznámenia zo strany Banca d'Italia mohla SSB International dodržať túto lehotu,

³⁴ Krátka lehota na prebratie tejto smernice, ktorá bola uverejnená v Úradnom vestníku Európskej únie 12. júna 2014 a ktorá sa mala prebrať do vnútroštátnych právnych poriadkov do 31. decembra 2014, spôsobila – tak ako v Taliansku – oneskorenia pri jej preberaní.

- informácie na výpočet pravidelného príspevku za rok 2015 sa mali predložiť orgánu pre riešenie krízových situácií do 1. septembra 2015,
- systémy ochrany vkladov museli najneskôr do 1. septembra 2015 oznámiť orgánu pre riešenie krízových situácií výšku vkladov garantovaných pred 31. júlom 2015.

100. Článok 20 delegovaného nariadenia 2015/63 neobsahuje nijaké prechodné ani zrušovacie ustanovenie, pokiaľ ide o výpočet pravidelných príspevkov. Podľa kritérií, ktoré Súdny dvor uplatňuje v oblasti prechodných ustanovení³⁵, to znamená, že uvedený výpočet sa mal vykonať v roku 2015 podľa všeobecného postupu stanoveného smernicou 2014/59 a spresneného delegovaným nariadením 2015/63.

101. Referenčným dátumom na výpočet pravidelných príspevkov je 1. január predmetného roka, pričom zmena štatútu inštitúcií, ktoré nastali v tomto roku, je nepodstatná.

102. Delegované nariadenie 2015/63 teda umožňovalo vyžadovať zaplatenie pravidelných príspevkov za rok 2015 od všetkých inštitúcií, ktoré mali 1. januára 2015 sídlo v Taliansku. V tomto kontexte je irelevantné, že určitá inštitúcia zanikla v dôsledku cezhraničného zlúčenia.

103. Treba mať na zreteli, že pravidelné príspevky sa vyberajú raz za rok a základné pravidlá ich výberu boli upravené smernicou 2014/59, a to už od roka 2015. Delegované nariadenie 2015/63 obsahovalo vyššie uvedené prechodné ustanovenia, ktoré umožňovali výber príspevkov za rok 2015 v neskorších dátumoch. Talianska republika síce prebrala smernicu 2014/59 oneskorene, no prijala vnútroštátny vykonávací predpis (legislatívny dekrét č. 180/2015) včas na dodržanie harmonogramu výberu príspevkov stanoveného v článku 20 delegovaného nariadenia 2015/63.

104. Preto sa domnievam, že tu nejde o retroaktívne uplatnenie legislatívneho dekrétu č. 180/2015, ako to tvrdila SSB. Ide skôr o uplatnenie prechodných pravidiel týkajúcich sa výberu ročných príspevkov za rok 2015, stanovených v článku 20 delegovaného nariadenia 2015/63 na základe smernice 2014/59, ktorá predtým upravila základné znaky týchto príspevkov.

105. Z tohto dôvodu považujem za zbytočné skúmať, či sa delegované nariadenie 2015/63 od 1. januára 2015 uplatňovalo a malo (aj v Taliansku) priamy účinok. Pre prípad, že sa Súdny dvor bude zaoberať touto otázkou, ju však preskúmam.

106. SSB International tvrdí, že delegované nariadenie sa nemohlo priamo uplatňovať v členskom štáte, ak smernica, na vykonanie ktorej bolo prijaté, ešte nebola prebratá do vnútroštátneho práva tohto štátu. Na spoločnosť SSB Italia teda nemožno uplatniť delegované nariadenie 2015/63, keďže smernica 2014/59 bola prebratá do talianskeho práva 16. novembra 2015, keď už SSB Italia nejestvovala, lebo 6. júla 2015 sa zlúčila so spoločnosťou SSB International.

³⁵ Prechodné ustanovenia sa musia vykladať doslovne a nemôžu sa uplatňovať analogicky, keďže stanovujú výnimky a odchýlky od všeobecných ustanovení predpisu Únie. Pozri najmä rozsudky zo 7. decembra 2006, Eurodental (C-240/05, EU:C:2006:763, bod 54), a z 12. júna 2008, Komisia/Portugalsko (C-462/05, EU:C:2008:337, bod 54).

107. S touto argumentáciou nesúhlasím. Je pravda, že Súdny dvor vo všeobecnosti nepripúšťa obrátený vertikálny priamy účinok smerníc.³⁶ Toto pravidlo však treba vo veci, akou je táto, špecifikovať, lebo smernica 2014/59, ktorá je základným predpisom, obsahovala v článku 103 ods. 7 a 8³⁷ splnomocnenie, na základe ktorého Komisia prijala delegovaný predpis (delegované nariadenie 2015/63) s cieľom:

- „bližšie určiť koncepciu prispôsobovania príspevkov úmerne k rizikovému profilu inštitúcií“ pri zohľadnení súboru podrobne opísaných faktorov,
- konkretizovať „regulačné a účtovné povinnosti, ako aj povinnosti v oblasti vykazovania a ine povinnosti uvedené v odseku 4, ktorých cieľom je zabezpečiť skutočné uhrádzanie príspevkov“, ako aj „opatrenia uvedené v odseku 4 s cieľom riadne overiť správnu úhradu príspevkov“.

108. Podľa môjho názoru delegované nariadenie 2015/63 neprekračuje hranice splnomocnenia obsiahnutého v splnomocňovacom akte³⁸, ak stanovuje lehoty bežného postupu výberu ročných pravidelných príspevkov. Medze základného legislatívneho aktu neprekračuje ani tým, že v článku 20 zakotvuje ustanovenia uplatniteľné v roku 2015. Ako som už poznamenal, vzhľadom na skrátenú lehotu na prebratie smernice 2014/59 a omeškania pri jej preberaní do vnútroštátnych právnych poriadkov bolo nevyhnutné prijať tieto prechodné ustanovenia, aby sa umožnil výber pravidelných príspevkov v roku 2015.

109. Delegované nariadenie 2015/63 teda bolo od 1. januára 2015 priamo uplatniteľným predpisom v talianskom právnom poriadku a samo osebe mohlo po nadobudnutí účinnosti vyvolávať od tohto dňa právne účinky.

110. Bolo by nelogické podmieniť účinnosť delegovaného nariadenia 2015/63 (ktoré považujem za sebestačné, takže sa môže priamo uplatňovať) prebratím smernice 2014/59 do vnútroštátneho práva. Ak by to bolo tak, ktorýkoľvek členský štát by mohol zrušiť a oneskoriť priamu uplatniteľnosť delegovaného nariadenia, pričom by stačilo, aby oneskorene prebral základnú smernicu. Ako Komisia a Banca d'Italia uvádzajú, toto oneskorenie by narušilo jednotné uplatňovanie delegovaného nariadenia, ktoré by sa uplatňovalo v niektorých členských štátoch skôr a v iných neskôr.

111. Toto omeškание by navyše malo nepriaznivé dôsledky pre jednotnosť financovania vnútroštátnych fondov na riešenie krízových situácií, a teda aj SRF. Ak by sa delegované nariadenie 2015/63 neuplatňovalo v Taliansku od 1. januára 2015, taliansky fond na riešenie krízových situácií by mohol zaplatiť len malú percentuálnu časť pravidelných príspevkov za rok 2015 (vybratých po 16. novembri 2015, keď nadobudol účinnosť vnútroštátny predpis prijatý na prebratie smernice). Za týchto okolností by navyše taliansky fond na riešenie krízových situácií v roku 2016 neodviedol do SRF pomernú časť, ktorú má odvieť na základe veľkosti talianskych finančných inštitúcií.

36 Podľa ustálenej judikatúry sa členský štát nemôže odvolávať voči jednotlivcom na ustanovenie smernice, ktorú neprebral do svojho vnútroštátneho práva (rozsudky z 22. novembra 2017, Cussens a i., C-251/16, EU:C:2017:881, bod 49, a z 21. septembra 2017, DNB Banka, C-326/15, EU:C:2017:719, bod 41). Smernica nemôže sama osebe ukladať povinnosti jednotlivcovi, takže sa na ňu ako takú nemožno voči nemu odvolávať (rozsudky z 26. februára 2019, N Luxembourg 1 a i., C-115/16, C-118/16, C-119/16 a C-299/16, EU:C:2019:134, bod 114, a z 5. júla 2007, Kofoed, C-321/05, EU:C:2007:408, bod 42).

37 Článok 115 smernice 2014/59 priznáva Komisii právomoc prijímať delegované akty.

38 Pokiaľ ide o delegovanú právomoc v zmysle článku 290 ZFEÚ, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že je potrebné overiť, či orgány Únie neprekročili medze splnomocnenia, ktoré im bolo udelené na základe splnomocňovacieho aktu, pričom táto delegovaná právomoc musí v každom prípade rešpektovať podstatné prvky splnomocňovacieho aktu a musí spadať do právneho rámca vymedzeného základným legislatívnym aktom (pozri rozsudky z 18. marca 2014, Komisia/Parlament a Rada, C-427/12, EU:C:2014:170, bod 38, a zo 17. marca 2016, Parlament/Komisia, C-286/14, EU:C:2016:183, bod 30).

Judikatúra Súdneho dvora vyžaduje, aby vymedzenie delegovanej právomoci bolo dostatočne presné v tom zmysle, že musí jasne stanoviť hranice tejto právomoci a umožniť, aby uplatnenie tejto právomoci zo strany Komisie bolo podrobené preskúmaniu z hľadiska objektívnych kritérií stanovených normotvorcom Únie (pozri rozsudky z 5. júla 1988, Central-Import Münster/Hauptzollamt Münster, 291/86, EU:C:1988:361, bod 13; z 12. júla 2005, Alliance for Natural Health a i., C-154/04 a C-155/04, EU:C:2005:449, bod 90, a z 26. júla 2017, Česká republika/Komisia, C-696/15 P, EU:C:2017:595, bod 49).

112. Prechodné ustanovenia obsiahnuté v článku 20 delegovaného nariadenia 2015/63 teda umožňovali vyžadovať príspevky *ex ante* za rok 2015 od finančnej inštitúcie, ktorá počas časti tohto roka patrila do pôsobnosti vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií a ktorá prestala patriť do jeho pôsobnosti v dôsledku cezhraničného zlúčenia. Ustanovenia delegovaného nariadenia 2015/63 o príspevkoch *ex ante* boli priamo uplatniteľné v Taliansku počas roka 2015 bez ohľadu na to, kedy došlo k prebratíu smernice 2014/59 do vnútroštátneho práva.

IV. Návrh

113. Na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázky, ktoré mu položil Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Regionálny správny súd pre Lazio, Taliansko), takto:

Článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2015/63 z 21. októbra 2014, ktorým sa dopĺňa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ, pokiaľ ide o príspevky *ex ante* do mechanizmov financovania riešenia krízových situácií, v spojení s uvedenou smernicou sa má vykladať v tom zmysle, že

- pojem „zmena štatútu“ zahŕňa cezhraničné zlúčenia, pri ktorých sa úverové inštitúcie, nad ktorými predtým vykonával dohľad vnútroštátny orgán pre riešenie krízových situácií, zlúčia s materskou spoločnosťou so sídlom v inom členskom štáte,
- za okolností, akými sú okolnosti sporu vo veci samej, je inštitúcia, s ktorou sa zlúči zanikajúca inštitúcia, povinná zaplatiť ročný príspevok v plnej výške do vnútroštátneho fondu na riešenie krízových situácií štátu, v ktorom mala sídlo inštitúcia, ktorá zanikla zlúčením,
- mimoriadne príspevky *ex post* možno vyberať len od inštitúcií, ktoré v čase, keď sa rozhodne o ich uložení, patria do pôsobnosti vnútroštátneho fondu na riešenie krízových situácií, pričom článok 12 ods. 2 delegovaného nariadenia 2015/63 sa neuplatní a nespôsobí, že zmena štatútu nebude mať vplyv na tieto mimoriadne príspevky,
- prechodné ustanovenia obsiahnuté v článku 20 delegovaného nariadenia 2015/63 umožňovali vyžadovať príspevky *ex ante* za rok 2015 od finančnej inštitúcie, ktorá počas časti tohto roka patrila do pôsobnosti vnútroštátneho orgánu pre riešenie krízových situácií a ktorá prestala patriť do jeho pôsobnosti v dôsledku cezhraničného zlúčenia,
- ustanovenia delegovaného nariadenia 2015/63 o príspevkoch *ex ante* boli priamo uplatniteľné v Taliansku počas roka 2015 bez ohľadu na to, kedy došlo k prebratíu smernice 2014/59 do vnútroštátneho práva.